

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921010021
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7921010021.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. apríla 2021, v trestnej veci X. D. obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 4.2.2011 sp.zn. 1T/3/2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trebišov bol obžalovaný X. D. uznaný vinným prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v Trebišove v HM TESCO, ktorý sa nachádza na ulici M. R. Štefánika dňa 1. 12. 2020 v čase o 9.30 hod. z výkladného pultu odcudzil 12 ks čokolád Milka Toffee 300g a 3 ks čokolád Milka 250g, a to tak, že si ich vložil do igelitovej tašky a bez zaplattenia prešiel cez zónu registračných pokladníc, čím svojím konaním spôsobil pre poškodenú obchodnú spoločnosť TESCO STORES SR, a.s., Kamenné námestie 1/A, 815 61 Bratislava, IČO: 31 321 828 škodu vo výške 29,85 Eur a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že dňa 29. 2. 2020 mu bola blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. 18099744 uložená pokuta za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a dňa 6. 3. 2020 bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 0T/27/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. 3. 2020, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 54 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák.) trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. súd obžalovanému uložil povinnosť zamestnať sa v dobe výkonu trestu povinnej práce alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že uložený trest povinnej práce Okresným súdom Trebišov nemožno považovať za primeraný, pretože je v rozpore tak s individuálnou, ako aj generálnou prevenciou účelu trestu, ktoré sú upravené v § 34 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. platí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny

život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný je špeciálnym recidivistom, čo je zrejmé z odpisu registra trestov v ktorom má jedenásť záznamov.

V súvislosti s uvedeným upriamuje pozornosť na posledné dva záznamy. Dňa 24.06.2016 bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák., začo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Tento trest obžalovaný vykonal dňa 21.04.2019. Následne ani nie rok po vykonaní bol obžalovaný právoplatne priestupkovo postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák.č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a dňa 6.3.2020 opätovne právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. OT/27/2020 za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák., začo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Tento trest obžalovaný vykonal dňa 3.10.2020. Ani nie dva mesiace potom, čo obžalovaný vyšiel z výkonu trestu sa dňa 1.12.2020 dopustil skutku, za ktorý je trestne stíhaný.

Z vyššie uvedeného je tak zrejmé, že obžalovaný sa v krátkom časovom odstupe po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopúšťal krádeží a dostatočným mementom pre neho nebola ani jeho trestnoprávna minulosť, výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody, či priestupkové postihnutia, ktoré nezasiahli do jeho osobnej slobody.

Kriminálna minulosť obžalovaného svedčí aj o tom, že obžalovaný má sklony páchať protiprávnu činnosť a preto vzniká otázka, či uložený trest povinnej práce bude dostatočným prostriedkom na eliminovanie tejto vlastnosti obžalovaného.

Zároveň je potrebné uviesť, že kriminálna minulosť obžalovaného svedčí aj o jeho ľahostajnom postoji k spoločenským hodnotám, normám a pravidlám. Uvedenú ľahostajnosť možno vidieť aj v jeho konaní, za ktoré je v súčasnosti trestne stíhaný, keďže z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný v nákupnom centre, kde je predpoklad vyššej koncentrácie ľudí, v priebehu dňa a bez akýchkoľvek zábran si prisvojil cudzie veci, ktoré vrátil až potom, čo bol prichytený pracovníkom SBS služby.

Súd v snahe vyhnúť sa ukladaniu trestu spojeného s odňatím slobody, pristúpil k uloženiu alternatívneho trestu a tento postup odôvodnil okrem iného aj okolnosťami na strane najbližšej rodiny, keď prítomnosť obžalovaného v domácnosti si vyžaduje zdravotný stav jeho matky.

Takýto postup súdu však možno hodnotiť ako postup príliš „zhovievavý“. Zdravotný stav matky obžalovaného môže byť dôvodom, ktorý by mal súd pri ukladaní trestu vziať do úvahy, no nemožno mu pripísať neprelomiteľný význam. Na mieste je otázka, prečo táto skutočnosť už skôr neovplyvnila trestnoprávne konanie obžalovaného.

Okresný súd Trebišov v odôvodnení rozsudku nutnosťou uloženia alternatívneho trestu argumentoval aj tým, že opakovaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedol k náprave obžalovaného preto výkon trestu povinnej práce, za súčasného uloženia povinnosti obžalovaného zamestnať sa, podľa názoru súdu vytvorí obžalovanému vhodnejšie predpoklady na to, aby sa v budúcnosti už krádeže nedopúšťal. S uvedeným názorom súdu nie je možné vôbec súhlasiť, a to opäť s poukazom na jeho kriminálnu minulosť, keďže v roku 2015 bol obžalovanému uložený trest povinnej práce a tento k jeho náprave nevedol.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. OT 201/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.12.2015 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Uvedený trest obžalovaný vykonal dňa 10.03.2016. Ani nie štyri mesiace po výkone tohto trestu bol obžalovaný uznaný za vinného opäť z trestného činu krádež podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., a to za skutok spáchaný dňa 19.06.2016

Záverom je potrebné uviesť aj tu skutočnosť, že ani súdom uložená výmera trestu povinnej práce sa nejaví ako dostačujúca, nakoľko v prípade, ak by obžalovaný ktorý je recidivistom a osobou bez

pracovných návykov nevykonával súdom uložený trest povinnej práce, tento by sa mu premenil v zmysle § 55 ods. 4 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorého výmera aj so započítanou väzbou ku dňu rozhodnutia súdu (04.02.2021) by bola kratšia (len 164 dní), ako dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v § 212 ods.2 písm. b) Tr.zak. (6mesiacov).

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti najmä na charakter osoby obvineného, jeho sklony páchať trestnú činnosť, je tak uložený trest povinnej práce potrebné považovať za trest nedostatočný. Uvedené platí nie len z dôvodu individuálnej prevencie trestu (zabránenie páchatelovi páchať ďalšiu trestnú činnosť) a vytvorenie podmienok smerujúcich k prevýchove páchatela na riadneho občana), ale aj z dôvodu generálnej prevencie trestu (odradenie iných od páchania trestnej činnosti). U osoby obvineného až do popredia totižto vstupuje represívna funkcia účelu trestu pred funkciou výchovnou a preto mu je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na obsah odvolania navrhol, aby krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm.e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol tak že obžalovanému uložil primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody a pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z vyjadrenia obžalovaného, k odvolaniu prokurátora vyplýva, že s odvolaním prokurátora proti rozsudku Okresného súdu v Trebišove sp. zn.: 1 T/3/2021 zo dňa 04.02.2021 sa nestotožňuje, nesúhlasí s odvolaním prokurátora a navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa ust. § 319 Tr.por. odvolanie prokurátora proti horeuvedenému rozsudku zamietol, lebo nie je dôvodné.

Má za to, že vo veci bol zistený skutkový stav, k predmetnému skutku sa doznal a učinil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný z prečinu krádeže.

Má za to, že Okresný súd v Trebišove zohľadnil všetky okolnosti prípadu, a tak v súlade so zákonom mu uložil trest povinnej práce a ďalšiu povinnosť, aby sa zamestnal počas výkonu trestu alebo preukázateľne sa uchádzal o zamestnanie v tomto období.

Poukazuje na to, že v danom prípade sa jedná o krádež s nízkou hodnotu vo výške 29,85 EUR a odcudzené čokolády vrátil. Domnieva sa, že nie je ani v spoločenskom záujme, aby za tento skutok, prihliadajúc na okolnosti prípadu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, lebo podľa názoru prokurátora len takýto trest bude mať výchovný účinok a len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody bude zabezpečená všeobecná ochrana spoločnosti.

Nestotožňuje sa s týmito úvahami a poukazuje na to, že neplánoval krádež týchto čokolád, ale v obchode ho napadlo, že tieto čokolády zoberie pre svoju družku.

Oľutoval svoje konanie a sľubuje, že v budúcnosti sa nedopustí žiadneho protiprávneho konania. Má aj 2 maloleté deti, aj chorú matku, ktoré potrebujú jeho pomoc a myslí si, že výkon povinnej práce bude mať oveľa väčší účinok na jeho prevýchovu, lebo počas vykonania práce si môže osvojiť rôzne pracovné návyky, ktoré môže potom uplatniť v rámci zamestnania, ktoré by chcel mať, aby splnil všetky zákonné podmienky výkonu trestu.

Bol zvyknutý na to, že sa snažil vykonávať príležitostné práce a tak zaobstaral prostriedky na svoju výživu a nechcel trestnou činnosťou zaobstarat' finančné prostriedky. Aj v tomto prípade sa jednalo o náhle chvíľkové konanie, ktoré ľutuje a dostatočne sa poučil z toho, čo sa stalo a celé trestné konanie vrátane výkonu väzby je dostatočným poučením na celý život, aby sa vyhýbal protiprávnemu konaniu.

Konanie zo spoločenského hľadiska nie je vysoko nebezpečné, protiprávnym konaním bola spôsobená nízka škoda a myslí si, že za terajšej hospodárskej a pandemickej situácie nie je najvyššia priorita to, aby za krádež čokolád v hodnote 29,85 EUR mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, ako to navrhuje prokurátor Okresnej prokuratúry v Trebišove.

Z týchto dôvodov navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach podľa ustanovenia § 321 ods.1 písm./e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci tak, aby mu uložil nepodmienečný

trest odňatia slobody so zaradením do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Obžalovaný X. D. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.2.2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7, 8 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného že je vinný a že dokazovanie bude vykonané len vo vzťahu k výroku o treste.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku preto postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr. por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku a nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd zavinenie obžalovaného aj správne zdôvodnil.

Správne a v súlade so zákonom zistený skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods.2 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že obžalovaný X. D. si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich štyroch mesiacoch odsúdený a naplnil tak skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa §212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. por. po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam okresného prokurátora ohľadom výšky uloženého trestu, krajský súd považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Okresný súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bral zreteľ na spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Správne preto dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák. z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie je potrebné uložiť obžalovanému X. D. trest povinnej práce vo výmere 200 hodín s povinnosťou v zmysle § 55 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák., zamestnať sa v dobe výkonu trestu povinnej práce alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Nakoľko okresný súd pri rozhodovaní o treste obžalovaného náležitým spôsobom prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na jeho druh a výmeru, obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa. Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Na základe uvedeného preto krajský súd odvolanie X. D. ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.